

IN DIT NUMMER o.a. > EVEN VOORSTELLEN: ANNETTE VAN DE WEERDT > HUIDDIEREN EN KOSTEN > SPONSORNIEUWS > TIPS VOOR HET HERKENNEN VAN EEN KIKKER OF PAD > HET ARBORETUM OOSTERENG > GESPOT > DE OOIEVAAR KAN HET DAK OP! > WEETJES - VOGELS DIE STEENTJES ETEN > RUBUS TERUG VAN OVERWINTERING IN ZUID-PORTUGAL

DIERENAMBULANCE

NEDERRIJN

nummer
zomer 2023
jaargang 35

40

35^e jaargang, Nummer 40, zomer 2023

Dit magazine is een uitgave van de onafhankelijke Stichting Dierenzorg Nederrijn dat gratis wordt verspreid onder donateurs, dierenartsen en ten bate van PR.

Adviesprijs losse nummers: € 4,50

Werkgebied:

Gemeenten Renkum, Rhenen en Wageningen

Contactgegevens:

Centrale meldpost/kantoor:

Sportlaan 12, 6866 NA Heelsum

Telefoon 06 53871861 (24 uur per dag)
0317 314141

Email: info@danederrijn.nl

Website: www.dierenambulancenederrijn.nl

Openingstijden centrale meldpost:

dagelijks 9.00 uur tot 17.30 uur

Telefoontje vooraf gewenst

Donaties en giften:

IBAN: NL 91 ABNA 0501675647

ANBI-status

CBF erkend

KvK 64399648

Bestuur:

Ben Jansen	-	voorzitter
André Hartman	-	secretaris
Izak Mauritz	-	penningmeester
Wilma Henderikse	-	algemeen bestuurslid
Dick Quint	-	algemeen bestuurslid

Coördinator:

Wilma van den Boogert

Redactie:

Wilma van den Boogert | Wilma Henderikse

Lindie Nieuwenhuizen | Tineke Pleijsier

Met bijdragen van:

Rinus van der Molen, Irene Verhagen

Foto's:

Foto omslag: Peter van de Kraats, ringslang

Foto's: Peter van de Kraats, Mart Spijker

De foto's in dit magazine zijn eigendom van de fotografen en mogen niet zonder toestemming worden gebruikt.

Plaatsing van ingezonden artikelen en advertenties geschiedt buiten de verantwoordelijkheid van bestuur en redactie. Wij houden ons het recht voor advertenties en ingezonden stukken te weigeren. Overname van kopij is toegestaan met bronvermelding.

Uitgever: DNB Groep B.V.

Postbus 204

9600 AE Hoogezand

www.dnbgroep.nl

De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Niets uit de advertenties mag worden gekopieerd en/of verspreid zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

DIERENAMBULANCE
NEDERRIJN

1

VAN DE REDACTIE

De zomer is nog in volle gang als dit magazine uitkomt. Omdat lente en zomer voor de dierenambulance drukke perioden zijn, laten we veel van onze acties de revue passeren. Lees en laat net als wij een traan bij moeder eend die samen met acht pulletjes werd doodgereden.

Heb je inspiratie nodig om de rest van de zomer door te komen? De rubriek 'Gespot' geeft weer een inkijkje in de belevenissen van een natuurliefhebber uit onze regio. Bezoek arboretum Oostereng dat verborgen ligt in de bossen tussen Wageningen en Renkum. Zoek in de Blauwe Kamer naar lepelaar Rubus die weer terug is op zijn stek na een lange overwintering in Zuid-Portugal. Breng een bezoek aan biologische boerderij Veld en Beek op de Noordberg in Heelsum waar hoog op het dak een ooievaarsfamilie woont. Of trek erop uit om te ontdekken of je een pad van een kikker kunt onderscheiden, met de tips die we aanreiken in onze rubriek 'Ik zie ik zie'.

De dierenambulance brengt ons in contact met het lief én leed van onze huisdieren. Daar hoort hoe dan ook een bezoek aan de dierenarts bij, iets om al voor de aanschaf van een dier goed rekening mee te houden. Want de kosten van de dierenarts zijn flink gestegen. In dit magazine de aftrap van een serie waarin we ingaan op de kosten van onze huisdieren en hoe hiermee om te gaan. We gaan ook van start met een serie over de hondachtigen en maken in de eerste aflevering kennis met de vos.

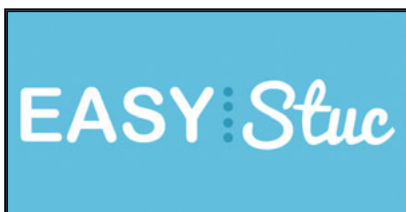
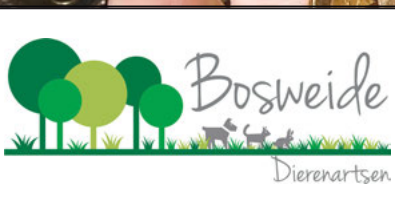
We wensen je veel leesplezier en een mooi vervolg van de zomer toe.

HULP NODIG? BEL 0653871861

INHOUDSOPGAVE:

ONZE SPONSORS	2
BESTUURSNIEUWS	3
EVEN VOORSTELLEN: ANNETTE VAN DE WEERDT	4
HUISDIEREN EN KOSTEN	5
SPONSORNIEUWS	6
TIPS VOOR HET HERKENNEN VAN EEN KIKKER OF PAD	8
HET ARBORETUM OOSTERENG	10
VOS	12
GESPOT	14
RUBUS TERUG VAN OVERWINTERING IN ZUID-PORTUGAL	17
DE OOIEVAAR KAN HET DAK OP!	18
WEETJES - VOGELS DIE STEENTJES ETEN	21
TRAINING AFGEROND	21
DONATEUR WORDEN OF EEN GIFT DOEN	23
ONZE PARTNERS	23
TARIEVEN EN BELANGRIJKE TELEFOONNUMMERS	24

Elst

Rhenen

Wageningen

DIERENAMBULANCE
NEDERRIJN

Heelsum

Oosterbeek

3

BESTUURSNIEUWS IN DE WAR

Is de natuur in de war of zijn wij dat? We zijn dit jaar gestart met bijzonder zachte temperaturen en daar raakte de natuur helemaal van in de war. Heel wat dieren, zoals egels, vleurmuizen, kikkers, en padden ontwaakten te vroeg uit hun winterslaap terwijl het theoretisch nog steeds winter was. Planten raakten te vroeg in bloei. Daarna werd het plotseling toch nog koud; de lente begon met matige vorst. En toen kwam er regen, veel regen. Maart was een kletsnatte maand en juni vervolgens weer recordzonnig, recordwarm en recorddroog. Al dat water verdwenen, we zullen moeten leren het beter op te slaan.

Zelf raak ik er behoorlijk van in de war, maar tegen beter weten in hoop je dat de natuur het er beter vanaf brengt. Helaas is het een rommeltje. Als ecosystemen verstoord raken is er simpelweg te weinig te eten. De voedselbehoefte van bijvoorbeeld jonge koolmezen is het grootst op het moment dat het rupsenaanbod het hoogst is, meestal eind mei. Maar tegelijkertijd lezen we in de krant dat deze zomer minder overlast wordt verwacht van de eikenprocessierups. Dat klinkt niet als goed nieuws voor de koolmezen.

Als dierenambulance zijn we in de drukste periode van het jaar aanbeland. Want in voorjaar en zomer krijgen we drie tot vier keer zoveel hulpvragen als in de winter. Flink aanpotten dus voor onze vrijwilligers die af en aan rijden om hulpbehoevende dieren op te halen én weer weg te brengen naar de opvang. Gelukkig hebben we dit jaar veel nieuwe medewerkers mogen verwelkomen, die intussen allemaal de opleiding hebben doorlopen en gestart zijn op de ambulance. En dan moet je meteen in de hectiek van alledag alles wat je hebt geleerd in de praktijk brengen.

Dan kun je best nog weleens een keer een foutje maken, maar gelukkig weet je daarna hoe het wel moet. Petje af voor alle mensen die iedere dag én nacht weer klaarstaan om hun vrije tijd te geven aan het redden van dieren.

Blijf goed opletten en om u heen kijken. Ga de natuur in, laat dieren in rust hun gang gaan en geniet op afstand. Maar maakt u zich zorgen en raakt u in de war over wat u moet doen als u een dier vindt, bel dan het nummer van de ambulance. Ik wens u een plezierig en zorgeloos vervolg van de zomer toe!

ANNETTE VAN DE WEERDT

“Ik voel mij nuttig en gewaardeerd”

verdrietige momenten. We zijn er om de dood van een dier te voorkomen en dat lukt gelukkig meestal. Het is fantastisch te zien dat mensen het fijn vinden als wij kunnen helpen. Het is echt heel bijzonder werk. Vooral als je een kat die al zes maanden vermist was, toevallig terugvindt in een ander dorp en terug kan brengen naar de eigenaar. Dat zijn momenten die mij veel genoegdoening en energie geven.

Ik voel mij nuttig en gewaardeerd

Bij Dierenambulance Nederrijn zijn we 24/7 bereikbaar. Als vrijwilligers krijgen we veel waardering voor onze inzet. En het is ook erg fijn als mensen hun waardering uiten.

We krijgen training en daar hebben we veel baat bij, vooral de casussen die we behandelen. Verder maken we gebruik van protocollen die via het intranet van de dierenambulance voor ons beschikbaar zijn om ons werk goed uit te kunnen voeren.

Sociale contacten

De sociale contacten die ik opgebouwd heb en de mensen die ik zie tijdens mijn diensten zijn voor mij erg belangrijk. Het is gezellig en ik word er blij van!

In september 2021 ben ik begonnen bij Dierenambulance Nederrijn, nadat ik bijna vijf en een half jaar bij een andere dierenambulance had gewerkt. Ik woon in Bennekom, samen met mijn drie katten, twee honden, twee kippen, drie konijnen en acht kleurmuizen. Je kunt wel zeggen dat ik een echte dierenvriend ben! Ik heb voor vrijwilligerswerk bij de dierenambulance gekozen omdat ik het allerliefst met dieren wil werken.

Meer dan een hobby

Wanneer andere mensen leuke wandelingen maken of rondjes fietsen, doe ik diensten op de dierenambulance. Ik ben bijrijder, wat betekent dat ik tijdens mijn diensten verantwoordelijk ben voor het bijhouden van de meldingen die binnenkomen.

Ik stuur dan de chauffeur aan en zorg ervoor dat alle meldingen goed in het bestand komen. Samen zijn wij verantwoordelijk voor de rest van de taken. Door de week heb ik twee vaste diensten, maar ik doe ook vaak een dienst in het weekend. Mijn werk op de dierenambulance is meer dan een hobby voor mij, daarom vind ik het ook fijn om mijn collega's uit de brand te helpen als er iemand uitvalt voor een dienst.

Heel bijzonder werk

Elke dag helpen we zieke of gewonde dieren of verzachten we het lijden van dieren die in de problemen zijn gekomen. Daarnaast staan we ook eigenaren bij tijdens spannende en

“We hebben nu een groot team waarop we met z'n allen trots kunnen zijn.”

HUISDIEREN EN KOSTEN

Een introductie

Veel Nederlanders, zelfs 4 miljoen huishoudens, hebben huisdieren. De kans is dan ook groot dat je, als lezer van dit magazine, ook in het bezit bent van één of meerdere (soorten) huisdieren. Een charmante lapjeskat, een tropisch aquarium of een goed gevulde vijver, een Vlaamse reus of een hok vol

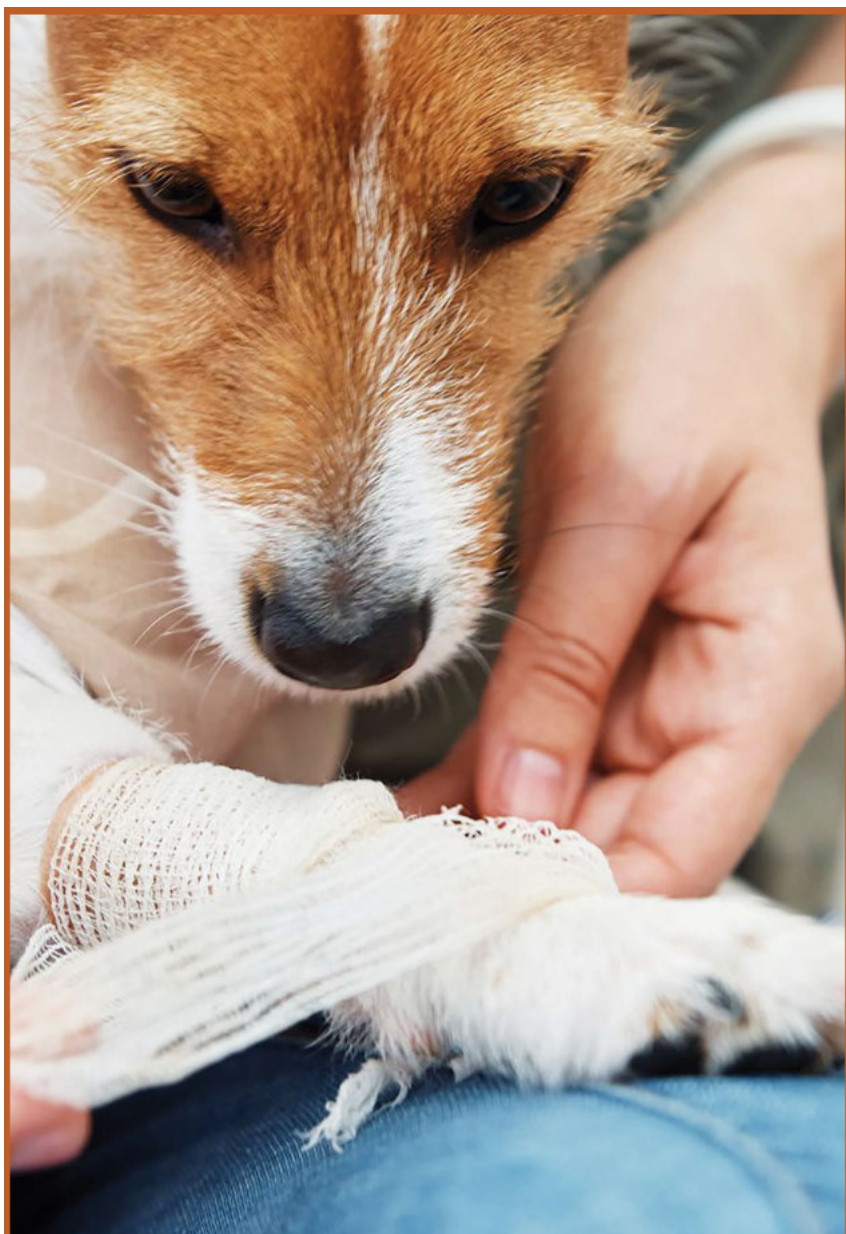
kippen. Misschien zit je in de postduivensport of koos je voor toch iets groters; de trouwe viervoeter, een stel pony's of paarden.

Het aantal huisdieren in Nederland is over recente jaren enorm gestegen. Waar het in 2019 nog 27 miljoen huisdieren waren, zijn het er in 2022 al

bijna 35 miljoen. Deze enorme stijging is grotendeels te verklaren door de corona crisis, waarin we onder andere meer tijd, aandacht en de juiste zorg konden bieden aan onze huisdieren.

Nederlanders hebben dierenwelzijn steeds hoger in het vaandel staan. Echter, dierenwelzijn en de juiste zorg voor een huisdier betekenen niet alleen passend voer, een schone leefomgeving, eens lekker gekamd of meerdere malen per dag uitgelaten worden, maar ook bezoek aan de dierenarts. De kosten voor een bezoek aan de dierenarts en eventueel daaruit volgende behandelingen zijn alleen wel flink gestegen, bijna 20% sinds 2020. Dit komt onder andere doordat dierenartspraktijken zich aansluiten bij grote ketens, zoals AniCura en Evidensia (Zweden) of CVS en DierenDokters (Nederland). Om de kosten te drukken, kiezen veel huisdiereigenaren voor een dierenverzekering.

Maar hoe zit dat nu precies met die grote ketens en de dierenartspraktijken? Is het, ook al is het niet verplicht, handig een dierenverzekering te nemen? Wat kan ik verder zelf doen om eventuele kosten te beperken? In de volgende magazines zullen we deze onderwerpen onder de loep nemen in een nieuwe serie.

SPONSOR

NIEUWS

RENKUM BOM VOL

Op zaterdag 24 juni waren we aanwezig op de Renkum 'Bom vol' markt. Het was een bijzonder warme maar ook gezellige dag. Heel veel mensen kwamen langs om even

in onze ambulance te kijken, lootjes te kopen of spelletjes te doen. Dat gaf onze vrijwilligers ook de kans om over ons werk te vertellen en uitgebreid de uitrusting van de ambulance te laten zien.

Tijdens de markt hebben we een bedrag van € 985 binnengehaald en dat bedrag heeft Stichting DierenLot ook nog eens verdubbeld tot een geweldig totaal van €1.970.

We willen graag iedereen bedanken die een bijdrage heeft gedaan of langskwam voor een praatje. Op naar de volgende markt!

WERVINGSCAMPAGNE VOOR DONATEURS

Voor ons werk zijn wij grotendeels afhankelijk van structurele giften en donaties. Daarom starten we vanaf 1 oktober met een wervingscampagne voor structurele maandelijkse giften in de vorm van een donateurschap. Onze enthousiaste huis-aan-huis wervers, werven gedurende deze tijd in de gemeenten Renkum, Wageningen en Rhenen. Je kunt ze herkennen

aan hun 'Dierenambulance Nederrijn Werver' kleding met het logo van onze dierenambulance. Ook dragen alle wervers goed zichtbaar, een Dierenambulance Nederrijn ID kaart met hun eigen foto. Ze vertellen jou graag meer over ons werk.

We gaan ook werven via social media, markten, supermarkten etc. Wij werven donateurs via

een digitaal formulier op een tablet of een papieren formulier. Met de gegevens op het formulier kunnen we je donatie in orde maken en je informeren over ons werk. Binnen een week na inschrijving ontvang je als nieuwe donateur een bevestiging van jouw donateurschap.

Heb je nog vragen over onze campagne, of goede ideeën, neem dan contact met ons op!

OPMERKELIJK

Albinisme is bij de meeste mensen wel bekend. Ook bij dieren komt dit voor. Het is een genetische aandoening. Door gebrek aan een bepaald enzym kan het lichaam geen melanine aanmaken, het pigment dat kleur geeft aan de vacht en ogen. Albino dieren worden daarom geboren met een kleurloze witte vacht of veren. Net als bij mensen zijn deze dieren ook gevoeliger voor zonlicht.

Naast albinisme bestaat leucisme, hierover is nog weleens verwarring. Ook dit is een genetische afwijking waarbij dieren een geheel of gedeeltelijk witte vacht hebben. Het verschil is dat deze dieren wel melanine aanmaken maar het pigment niet of slecht tot uiting komt door een gebrek aan bepaalde eiwitten. Een duidelijk verschil tussen albinisme en leucisme is dat een albino rode ogen heeft. Doordat de iris geen pigment heeft, zie je de bloedvaten doorschemeren in het oog. Bij leucisme heeft het oog de normale kleur.

Op de foto is een kauw te zien waarvoor wij werden gebeld. Hij heeft blauwe ogen dus het is geen albino maar een leucino. Hij mankeerde niets, was jong, maar kon prima vliegen en zijn ouders zaten in de bomen. We hopen dat hij het in de natuur redt, want door zijn kleur is hij wel een gemakkelijker prooi.

HACHELIJK AVONTUUR VOOR NOOR

Natuurlijk maken we het regelmatig mee, kat in de boom en hij of zij durft er niet meer uit. In het voorjaar rennen ze blind achter een eekhoorn of vogeltje aan en tja, dan is er plotseling een probleem, de boom ingaan lukt wel maar dan terug naar beneden, dat is een ander verhaal..

Zo ook Noor, ze zat al bijna drie dagen in een boom. De brandweer had op verzoek van de eigenaar al geprobeerd haar eruit te halen maar dat was niet gelukt. Noor zat enorm hoog in de boom, op een zeer ongelukkige plek aan het talud langs het spoor in Oosterbeek.

Een dag later werden wij gebeld, maar ook wij konden weinig uitrichten. Gelukkig kwamen we via bekenden in contact met Thomas, een boomspecialist uit Oosterbeek. Hij was meteen bereid om te helpen. Thomas krom behendig de boom in en Noor gaf zich gedwee over. In een zak werd ze naar beneden gebracht en overhandigd aan de dolgelukkige eigenaren. Ze heeft gelukkig niets overgehouden aan dit avontuur.

IK ZIE, IK ZIE, WAT JIJ NIET ZIET

TIPS VOOR HET HERKENNEN VAN EEN KIKKER OF PAD

In deze rubriek geven we altijd tips voor het herkennen van vogels die veel op elkaar lijken. Geluid, gedrag, een patroontje op de veren: het helpt om ze uit elkaar te houden. Dit keer maken we een zomers uitstapje en nemen we geen vogel maar de kikker en de pad onder de loep. In Nederland leven verschillende soorten kikkers en padden, maar we kiezen voor de soort die we het meest zullen tegenkomen. Van de verschillende kikkersoorten is de bruine kikker (*Rana temporaria*) de meest voorkomende soort in Nederland. Ook de groene kikker (*Pelophylax lessonae*) komt veel voor. Bij de padden is de gewone pad (*Bufo bufo*) de meest voorkomende soort.

Kikker of pad: uiterlijke verschillen

Het onderscheid tussen padden en kikkers kan soms lastig zijn, maar er zijn enkele uiterlijke verschillen die je kunt gebruiken om ze te onderscheiden. De belangrijkste verschillen:

Huidtextuur: De huid van de gewone pad is ruw, hobbelig en bedekt met zogenoemde 'wratten', terwijl kikkers een gladde, glanzende, vochtige huid hebben. Je ontdek dit verschil vooral als je ze aanraakt.

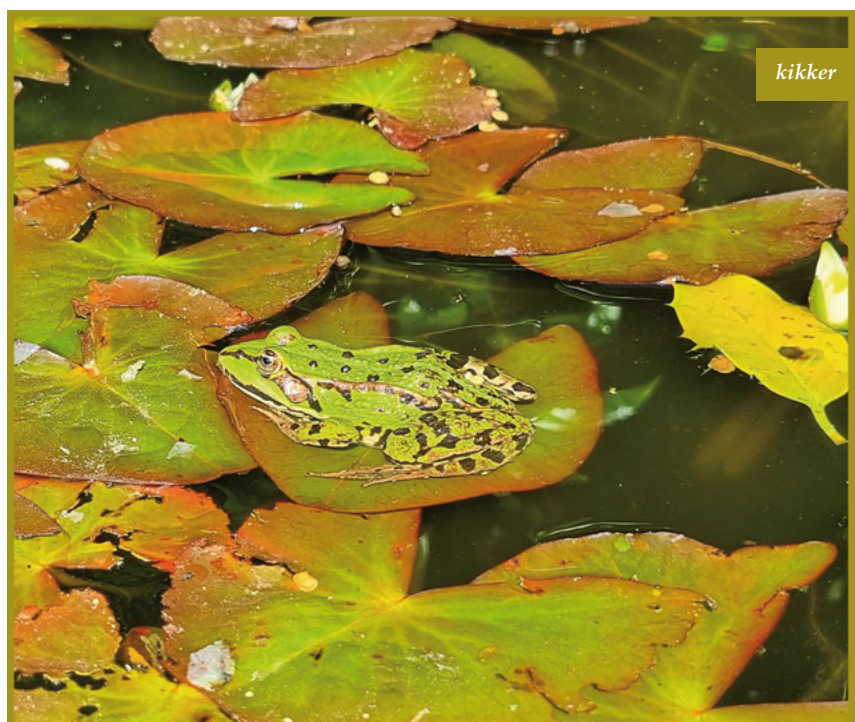
De 'wratten' van padden zijn slijmklieren die giftige stoffen produceren als gevaar dreigt, om vijanden af te schrikken. Het gif heeft een bittere smaak, de meeste dieren kunnen hier niet tegen. Kikkers hebben deze klieren niet.

Lichaamsvorm: Kikkers hebben langere achterpoten en slankere lichamen dan padden. Padden zijn vaak korter en dikker, hebben een gedrongen, ronde lichaamsvorm en kortere poten.

Kleur: Kikkers zijn helderder van kleur dan padden, padden hebben een meer donkere,

gedempte kleur, zoals bruin, grijs of mat groen. De gewone pad heeft vaak donkere vlekken op de rug. De bruine kikker heeft een variabele kleur die kan variëren van geelbruin tot groenbruin en heeft vaak een duidelijke lichte streep op de rug. De groene kikker is groen, zoals de naam al doet vermoeden.

Ogen: De ogen van de gewone pad staan hoog op de kop en hebben verticale pupillen. De ogen van de bruine en groene kikker zijn meer aan de zijkant van de kop geplaatst en hebben ronde pupillen.

Grootte: De gewone pad is over het algemeen kleiner dan de groene kikker. De groene kikker en de bruine kikker kunnen tot 11 cm lang worden. De gewone pad kan tot ongeveer 10 centimeter lang worden.

Springen versus lopen: Kikkers zijn vaak betere springers dan padden en zullen meestal wegspringen wanneer ze zich bedreigd voelen. Padden hebben kortere poten en lopen meestal weg in plaats van te springen.

Geluid: De gewone pad maakt een laag, zwaar gebrom of gekwaak. Groene kikkers hebben twee uitwendige kwaakblazen aan de zijkant van de kop en maken daardoor het meest geluid. De bruine kikker heeft inwendige kwaakblazen en kwaakt daardoor minder hard.

Gedrag en habitat

Als je een pad of kikker in het wild ziet, kun je ook letten op hun gedrag en habitat. Padden zijn over het algemeen trager en minder actief dan kikkers en ze worden vaak gevonden op drogere, meer landelijke gebieden, zoals weilanden en bossen. Kikkers zijn daarentegen vaak sneller en leniger en ze worden meestal gevonden in vochtigere gebieden, zoals moerassen en vijvers.

Zoals gezegd zijn er veel verschillende soorten padden en kikkers. Er is bovendien veel variatie in kleur, grootte en vorm binnen de verschillende soorten padden en kikkers. Wil je een specifieke soort identificeren, dan kun je het best een veldgids raadplegen.

JONG KROOS(T)

Deze jonge kraai had pech: hij zat op een houten steiger bij het water en werd aangevallen door een territoriale meerkoet. Vervolgens viel hij in het water, maar eruit gaan lukte niet.

ACTIE

Gelukkig zag een voorbijganger dit gebeuren en heeft die de kraai met zijn slipper uit het water gevist. De kraai zat onder het kroos en was flink aan het rillen. Met een warme kruik erbij is hij naar het opvangcentrum gebracht waar hij hopelijk weer helemaal kan opknappen.

PARELTJES OM DE HOEK:

HET ARBORETUM OOSTERENG

In de rubriek 'Pareltjes om de hoek' beschrijven we unieke gebieden in onze directe omgeving, waar je kunt genieten van de natuur. In vorige magazines hebben we aandacht besteed aan het Arboretum Belmonte en het Arboretum De Dreijen. Om het verhaal over de arboreta in onze omgeving compleet te maken vertellen we nu iets over het Arboretum Oostereng. Dit arboretum ligt in de bossen aan de Keijenbergseweg 2, net buiten Wageningen. De locatie is lopend of per fiets bereikbaar. Er is beperkte parkeergelegenheid.

Het wordt ook wel het verborgen arboretum genoemd omdat lange tijd het arboretum niet werd onderhouden; het verwilderde en ging op in het omringende bos.

Tegenwoordig kan iedereen weer alle vier seizoenen genieten van o.a. de hele oude beuk, de geurende kamperfoelie en nog honderden andere boomsoorten.

Eind 19de eeuw vestigde zich een herenboerderij op het terrein. Vanaf 1911 legde tuinarchitect Leonard Springer het arboretum aan met bijzondere loof- en naaldbomen die een leerfunctie kregen voor studenten van de toenmalige Rijkstuinbouwschool. Hij plantte onder andere een reuzenzilverspar, Amerikaanse linde, Kaukasische zilverspar en hemelboom.

In 1941 werd het terrein verkocht aan Staatsbosbeheer. Helaas werd het arboretum in de Tweede Wereldoorlog gedeeltelijk gebombardeerd en

verwoest. In de periode daarna overwoekerden o.a. braamstruiken en brandnetels het terrein. Bijzondere bomen uit de tijd van Springer waren nauwelijks meer terug te vinden.

In 1964 werd het ITAL (Instituut voor Toepassing van Atoomenergie in de Landbouw) op deze locatie geopend. De atoomreactor werd in 1980 ontmanteld en in 1988 werd het instituut opgeheven. Daarna werd het bos weer de baas in het gebied. Het verborgen arboretum bleef jaren verborgen, hoewel een groot aantal bomen uit de glorie tijd er nog staat.

Het huidige arboretum

Sinds 2011 is een actieve groep vrijwilligers bezig met herstel en renovatie van het gebied. Wekelijks werken deze vrijwilligers aan het realiseren van een gevarieerde bomentuin. Monumentale bomen worden vrijgesteld van braamstruiken en brandnetels zoals de samengestelde beuk.

In 2013 is de stichting Arboretum Oostereng opgericht om samen met Staatsbosbeheer het terrein te beheren.

Het arboretum is geen aangeharkt park. Gevallen bladeren en dood hout blijven liggen en zorgen voor een biodiversiteit aan schimmels, paddenstoelen, insecten, vogels, hagedissen, slangen, vleermuizen en kleine zoogdieren.

Bonte Vliegenvanger

Vrijwilligers zorgen ervoor dat er steeds meer bomen komen met daarnaast bordjes waarop hun naam en soms nog meer informatie. Door het arboretum loopt een bomenpad van 1,3 km. Naast een gevarieerde beplanting kom je ook langs een reuzenxylofoon en een blostevoetenpad. Ook kun je sinds 2020 middels een audiotour informatieve geluidsfragmenten beluisteren.

www.arboretumoostereng.nl

VOS

We beginnen de serie over hondachtigen met één van de drie familieleden: de vos (*Vulpes vulpes*). Meestal maken we voor het eerst kennis met de vos via boeken, strips en tekenfilms waarin hij altijd als slim en sluw wordt neergezet. Ook kennen we allemaal de gezegdes ‘zo sluw als een vos’ en ‘een vos verliest wel zijn haren, maar niet zijn streken’. Maar wat weten we verder van de intelligente rode vos, de enige van de twaalf soorten (wereldwijd) die in Nederland in het wild leeft?

Volwassen vos

De vos

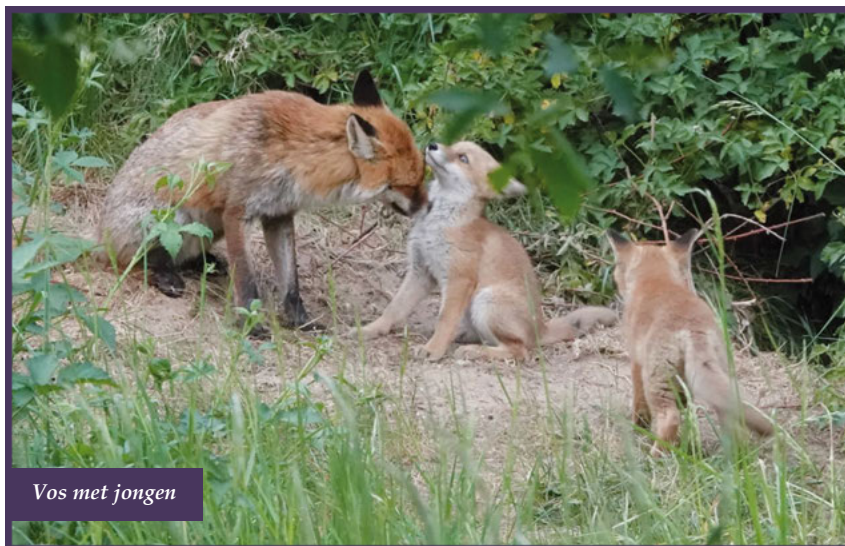
De vos wordt actief in de schemering en nacht en gaat dan alleen op jacht. Bovenaan het menu staan knaagdieren en vogels, maar ook voor eieren, hagedissen, insecten, vruchten en bessen is deze alleseter te porren. Is er extra eten gevangen of gevonden, dan wordt het verstopt voor later. Het gevarieerde menu helpt bij het reguleren van populaties van kleine zoogdieren en bij het verspreiden van zaden.

Slim, snel en zorgzaam

De vos is oranjebruin met een witte kin en slank met een gewicht van 3,5 tot 10 kg. Ze hebben een spitse snuit en grote oren waardoor ze prooi

goed kunnen horen. Daarnaast hebben ze ook een goed geheugen voor de locaties waar voedsel te vinden is. Rennen gaat de vos ook goed af, met uitschieters tot 60 kilometer per uur. Vossen jagen alleen, maar leven

in familieverband. In de winter kun je mogelijk in het bos de mannetjes (rekels) die een vrouwtje (moer) zoeken, horen keffen en schreeuwen. Ze graven een hol of nemen een (verlaten) hol van een konijn of das over. Een paar maanden later worden 4-6 jongen (welpen) geworpen. De rekel gaat op jacht voor voedsel voor het hele gezin, waardoor de moer volledig voor de welpen kan zorgen in het hol. Na 4-6 weken komen de welpen voor het eerst naar buiten en gaan met het hele gezin eropuit. In de zomer en het najaar worden hollen niet meer gebruikt en slapen vossen op een beschut plekje bovengronds, bijvoorbeeld onder een dichte struik.

Vos met jongen

(Niet meer zo) schuw en soms een lastpak

Naar schatting leeft er in Nederland een stabiele populatie van 120.000 - 140.000 vossen. Vossen zijn in heel Nederland te vinden, maar ze hebben voorkeur voor bosrijke gebieden en open landschappen met veel dekking en voedselbronnen, zoals graslanden en akkers. Een aantal gebieden staan bekend om hun hoge dichtheid aan vossen, zoals de Veluwe, de Oostvaardersplassen en de Amsterdamse Waterleidingduinen. Hoewel ze eigenlijk mensenschuw zijn, worden ze steeds vaker, ook overdag, in stedelijke gebieden gezien, zoals parken en grote tuinen. Er zijn situaties waarin vossen als overlast worden ervaren. Zo kunnen deze slimmeriken bijvoorbeeld kippenhokken plunderen of afvalbakken openmaken op zoek naar voedsel. Om mogelijke overlast van vossen te voorkomen, is het belangrijk om ervoor te zorgen dat er geen voedselbronnen beschikbaar zijn voor de vossen in de buurt van bewoonde gebieden. Preventieve maatregelen kunnen worden genomen, zoals het beveiligen van kippenhokken en afvalbakken.

Bedreigingen

In het wild kunnen vossen negen jaar oud worden maar 80% van de jongen haalt het eerste levensjaar niet. De grootste gevaren voor vossen in Nederland zijn het verlies van leefgebied door verstedelijking, landbouw en infrastructuur. Verder vormen ook

andere menselijke activiteiten een bedreiging, zoals verkeer, jacht en illegale stroperij. In Nederland is het jagen op vossen verboden, maar er zijn wel regels en voorschriften om populaties te beheren. De Nederlandse overheid houdt de populatie nauwlettend in de gaten en voert indien nodig maatregelen uit om de populaties te reguleren. Vossen zijn vatbaar voor verschillende ziekten, zoals de ziekte van Weil, vossenlintworm, de ziekte van Carré, myxomatose, vogelgriep en hondsdolheid. Laatste komt gelukkig niet meer in Nederland voor. De kans op overdracht van ziekten op mensen is klein, maar vermijd contact met een zieke of dode vos.

Vossen en de dierenambulance

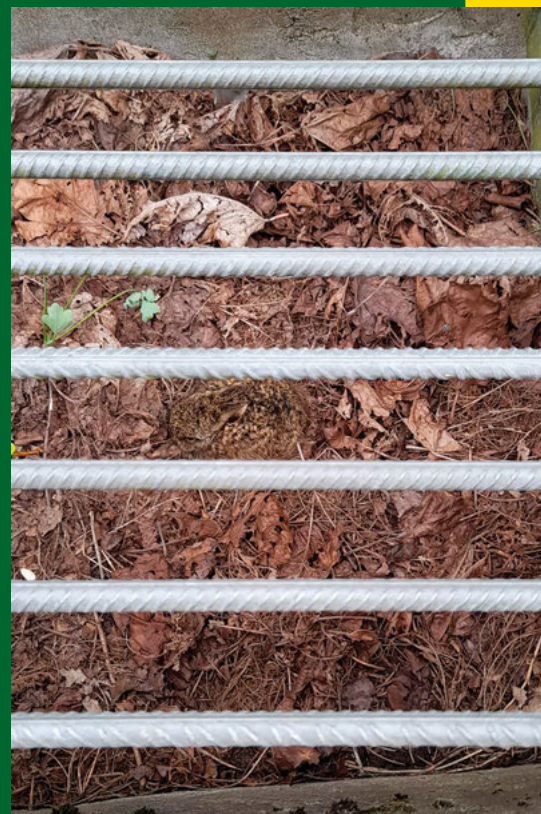
Bij de dierenambulance krijgen we, wat betreft hondachtigen, vooral meldingen over aangereden, vermiste of overleden honden, maar ook de vos komt zo nu en dan voorbij. Omdat het een schemernacht-dier is wordt hij minder goed opgemerkt door bijvoorbeeld automobilisten, waardoor er soms een vos wordt aangereden en gewond raakt of overlijdt. Ook komt het voor dat de vos een met vogelgriep besmette watervogel te pakken krijgt, waardoor de vos ook besmet raakt en ziek wordt. Afhankelijk van de situatie wordt een jachtopziener ingeschakeld of gaat de vos naar een wildopvang voor behandeling.

Ook al verliest de vos wel zijn haren, maar niet zijn streken ... het blijft een prachtig en intelligent dier met een belangrijke rol in het Nederlandse ecosysteem. Kom je ze tegen, laat ze met rust en voer ze niet. Zo voorkom je dat ze te dicht bij mensen komen en kunnen ze hun natuurlijke gedrag blijven vertonen. Vind je een overleden/zieke vos of een vos in nood, bel de dierenambulance.

Foto's Peter van de Kraats

IN DE PUT ZOEKPLAATJE

Ziet u wat hier in de put is gevallen? Onze medewerkers moesten ook even kijken tot ze het haasje zagen dat door het rooster was gevallen. Zijn schutkleur zorgt ervoor dat hij in de natuur veilig is voor predatoren die wel een lekker hapje lusten.

AGTIE

GESPOT

In de rubriek 'Gespot' laten we natuurvrienden, vogelaars en natuurfotografen aan het woord over hun bijzondere waarnemingen. Deze keer is dat natuurfotograaf Mart Spijker. Mart woont in Wageningen en is regelmatig met fotocamera's en lenzen te zien in onze prachtige natuurgebieden.

Bijzondere vogels in bijzondere natuurgebieden

Sinds ik met pensioen ben heb ik meer tijd voor mijn hobby: natuurfotografie. Door mijn werk had ik niet altijd genoeg tijd voor natuur en met name vogelfotografie. Maar nu ik meer tijd heb, kan ik me uitleven in het verkennen van de natuur, de landschappen om ons heen en in het herkennen en vastleggen van prachtige vogels. Door de digitale fotografie is het bovendien mogelijk om een archief aan te leggen en foto's te publiceren op bijvoorbeeld instagram*.

Als natuurfotograaf heb ik het voorrecht om in een gebied te wonen met een rijke biodiversiteit en prachtige landschappen, zoals de Binnenveldse Hooilanden en de uiterwaarden langs de Nederrijn. Tevens hebben we mooie arboreta waaronder de Dreijen en Belmonte, waar ik bijna iedere dag ben te vinden.

Een van mijn favoriete locaties om te fotograferen is de Binnenveldse Hooilanden. Dit natuurgebied ligt net buiten Wageningen en is de thuisbasis van vele vogelsoorten, waaronder grutto's en andere steltlopers. Het gebied heeft ook een rijke geschiedenis. Er zijn verschillende wandelpaden en een mooie houten kijkhut waar je de omgeving prachtig kunt zien en vastleggen.

Het fotograferen van vogels in de Binnenveldse Hooilanden is een bijzondere ervaring. Het is een van de weinige plekken in Nederland waar grutto's nog steeds voorkomen. De grutto heeft erg te lijden onder de

intensieve landbouw, maar in de natte graslanden van het Binnenveld kun je ze gelukkig vaak vinden in de lente en de zomer. Het is altijd een geweldige ervaring om deze prachtige vogels te zien foerageren in het water of lekker op een houten paaltje te zien zitten.

Een ander hoogtepunt van de Binnenveldse Hooilanden is de blauwborst. Deze kleine vogel heeft een heldere blauwe borst en een prachtige zang, die lijkt op de zang van de nachtegaal.

Ik fiets regelmatig door dit gebied, vaak samen met mijn vrouw, om de blauwborst te fotograferen. Het is altijd een uitdaging om een goede foto te maken van deze snelle en beweeglijke vogel, maar als het lukt geeft het een prachtig resultaat.

De Wageningse uiterwaarden langs de Nederrijn is tevens een omgeving waar ik graag mag ronddwalen. Dit gebied is de thuisbasis van vele soorten vogels, waaronder de ooievaar, de zilverreiger, de fuut, fazant, vele eendensoorten, enz. Het is een prachtig gebied om te verkennen en er zijn verschillende wandelroutes/klompenpaden die je langs de mooiste plekjes leiden.

Een waar hoogtepunt was het spotten van een oehoe, een van de grootste uilensoorten ter wereld. De oehoe komt niet vaak voor in Nederland en het was dan ook een zeer bijzondere ontmoeting toen ik die, samen met een oud-collega, opeens kon spotten in het Arboretum Belmonte in Wageningen. Een moment om nooit meer te vergeten!

Om de vogels niet te verstoren maak ik altijd gebruik van een telelens.

Vogels spotten is elke dag leuk en het is altijd een verrassing wat je tegenkomt. Zijn het geen vogels dan zijn het wel andere

vogelspotters. Soms dus geen foto maar wel een leuk gesprek.

Foto's Mart Spijker

Foto Mart: Diana Spijker

**Voor meer foto's van Mart Spijker: instagram account: spyker60*

LEVENSGEVAARLIJK

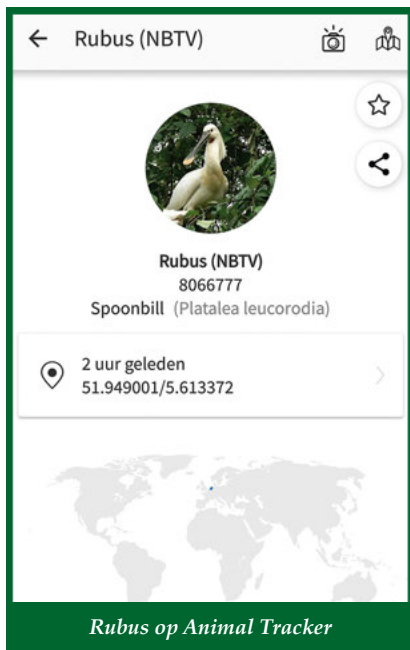
Moeder eend werd doodgereden toen ze met haar negen pulletjes de weg over wilde steken. Acht pulletjes werden eveneens doodgereden en bleven als geplette bloempjes op de weg achter. Maar nummer negen kon worden gered.

Het gebeurde op de Utrechtseweg in Heelsum, tussen het viaduct en de rotonde. De 80-kilometer weg gaat daar over in de 50 kilometer van de bebouwde kom. Vaak wordt er te hard gereden en dat is op die plek levensgevaarlijk. Matig je snelheid en pas goed op, want hier steken niet alleen eendjes maar ook voetgangers en fietsers over en rijden iedere dag groepen leerlingen naar school!

RUBUS TERUG VAN OVERWINTERING IN ZUID-PORTUGAL

In ons laatste magazine van vorig jaar hebben we beschreven dat Rubus naar het zuiden van Portugal was vertrokken om daar te overwinteren.

Rubus is een lepelaar met een zendertje op zijn rug die vorig jaar heeft gebroed in de Blauwe Kamer. Via de app Animal Tracker kan iedereen hem van uur tot uur volgen. Interessant was om te zien dat hij vanaf de Blauwe Kamer uitstapjes maakte naar plassen langs de Waal of de Maas om daar te foerageren. Leuk om te weten is dat lepelaarmannen overdag op het nest zitten en 's nachts gaan eten. De vrouwen eten overdag en broeden 's nachts op het nest.

Rubus vertrok in oktober naar het zuiden van Portugal om daar te overwinteren. De

vraag was toen: komt hij weer terug en zo ja, wanneer? Maar belangrijker misschien wel: overleeft hij de lange reis? Gelukkig ging alles goed, want op 30 april is Rubus weer teruggekomen in de Blauwe Kamer. Via de app was te zien dat hij op 7 april besloot om vanuit Portugal naar het noorden te vertrekken. Hij vloog over Spanje langs Valladolid richting San Sebastian, rustte toen enkele dagen uit in een moerasgebied ten noorden van Biarritz, waarna hij door vloog naar een plasgebied bij Vensac in de Gironde ten noorden van Bordeaux. Daar verbleef hij tien dagen en vloog toen verder

naar het zuiden van Bretagne bij Saint-Nazaire. Na vijf dagen foerageren trok hij in enkele dagen door naar de Blauwe Kamer. Voor de terugreis nam hij dus veel meer de tijd dan voor de trip naar het zuiden want daar deed hij slechts twee dagen over.

Vanaf zijn broedplaats vliegt Rubus nu weer net als vorig jaar heen en weer naar zijn foerageergebieden langs de Maas en de Waal. Hoeveel hongerige monden zou hij dit jaar moeten voeden in het nest?

Volg Rubus en andere vogels op de gratis [animaltracker.app](#)

DE OOIEVAAR KAN HET DAK OP!

Het dak van het huis van biologische boerderij Veld en Beek op de Noordberg in Heelsum, ziet er glanzend wit uit. Op de grote schoorsteen ligt een enorm nest van takken. Boven het nest een paar witte bolletjes op stelen, want eind mei zijn er drie stevige jonge ooievaars te bewonderen. Hoe zou het zijn om te leven met een ooievaar op je dak? We zijn enorm nieuwsgierig en vragen Marijke Domburg naar haar ervaringen. Marijke Domburg en Jan Wieringa wonen en werken sinds 2011 in de boerderij op de Noordberg waar drie jaar geleden het eerste ooievaarsgezin zijn intrek deed.

Marijke Domburg is er inmiddels wel aan gewend. Het ooievaarsechtpaar broedt nu al voor de vierde keer op het dak van haar huis. Ze herinnert zich nog goed hoe het drie jaar geleden begon en hoe spannend dat was. Een bijzonder moment want haar dochter die ook op de boerderij woont was zwanger. De ooievaars kwamen met enorme takken aanvliegen en probeerden daar op de schoorsteen een nest van te maken. Dat leek aanvankelijk niet te lukken want er belanden kruiwagens vol met takken op de grond. Maar inmiddels is het een heel stabiel nest waar

elk jaar om gevochten wordt. Ook mussen maken dankbaar gebruik van de takkenbos om hun nestjes in te maken. En ze eten graag mee van de restjes die de ooievaars achterlaten. Het gaat verbazingwekkend goed samen.

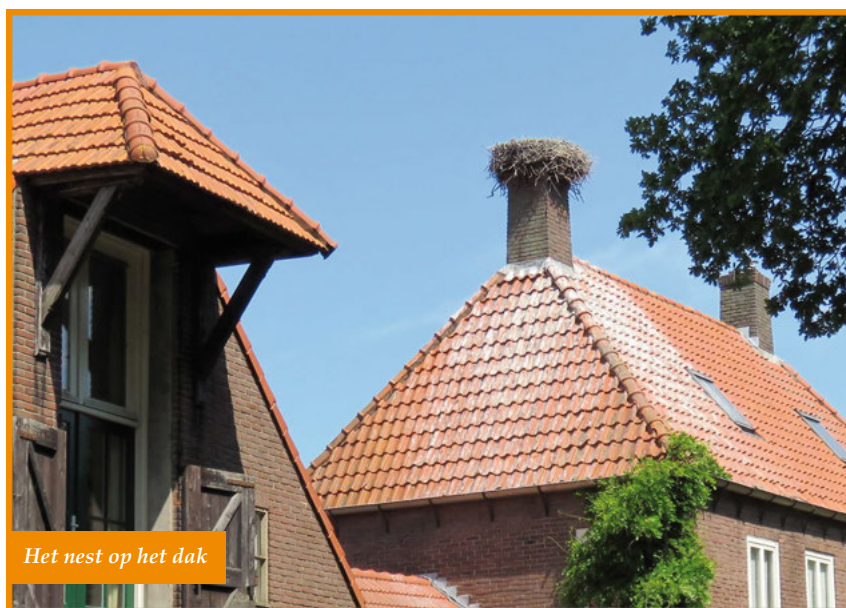
Spion op het dak

Marijke bekent dat ze eigenlijk niet zo van ooievaars houdt. “Ze kijken je altijd zo aan” zegt ze, “en dan gaat dat kopje heen weer”. Het geeft een onvrij gevoel: “net alsof je een spion op het dak hebt”. Maar dat gevoel is in de loop van de tijd wel overgegaan en inmiddels

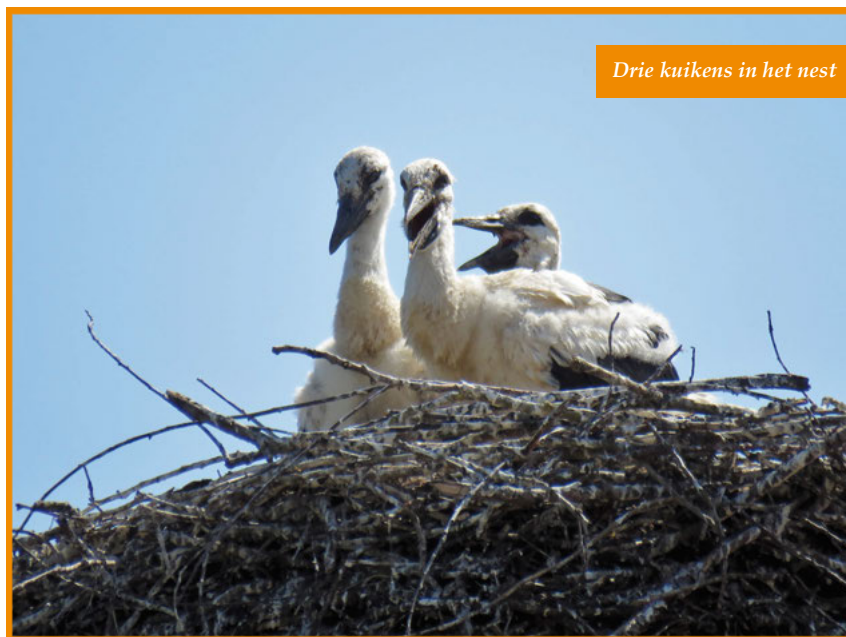
vindt ze haar vreemde gasten ook wel heel erg leuk. Grote nadelen zijn er eigenlijk niet. Het geeft veel tumult want ze zijn erg aanwezig. Je hoort het klepperen, als ze hun kop naar achteren gooien en de snavelhelften heel snel tegen elkaar slaan. En als er jongen zijn piepen die op het nest. Als het lang licht is gaan ze daarmee ook langer door. Zoonlief is niet altijd blij met dat gezeur boven zijn hoofd maar zelf heeft ze er geen last van. Het dak slaat in de zomer helemaal wit uit, want ze poepen alles onder. Dat hoort erbij want een ooievaar bevuilt zijn eigen nest niet. “Maar ze poepen gelukkig niet op ons.” En als het flink regent spoelt het dak weer helemaal schoon en de poep tast het dak ook niet aan hebben ze ontdekt.

Heel leerzaam

De ooievaar is inmiddels geen zeldzame vogel meer maar volledig ingeburgerd in ons land. “Ik ben ook blij met heel veel andere vogels”, zegt Marijke. Maar drie jaar ooievaars op je dak: daar leer je wel veel van. Ze vertelt dat jonge ooievaars eerst een donkere snavel en zwarte poten hebben,

Het nest op het dak

Drie kuikens in het nest

die worden pas later rood. De veertjes zijn eerst grijzig, later verkleurt dat naar het kenmerkende wit en zwart. Dit jaar werden vijf jongen uitgebreed en drie daarvan werden grootgebracht, het meest succesvolle nest tot nu toe. De jaren daarvoor werden twee jongen grootgebracht en één keer slechts één jong. Als één van de ouders het nest verlaat, blijft de ander altijd achter om te waken. Ze eten kikkers, die zijn er dit jaar veel meer dan vorig jaar door het natte voorjaar. Maar aan de braakballen kun je zien dat ze ook veel kevers eten. En ze brengen ook vissen mee, want er belandt er weleens een naast het nest. Als het heel droog is nemen ze water mee om op het nest te gooien.

Veel belangstelling

Het nest op het dak, hoog en droog op de Noordberg, is een echte attractie geworden. Er

komen veel mensen op af en er worden veel foto's van het ooievaarsnest gemaakt. Er worden ook vragen over gesteld, want je zal maar net met je fotocamera klaarstaan en dan is er in geen velden of wegen een ooievaar te bekennen. Maar ook de grote belangstelling went. Eigenlijk is het ook allemaal wel heel bijzonder. "Ik ben zeer vereerd dat ze ons dak hebben uitgekozen" zegt Marijke. "Het is natuurlijk heel slim dat ze een biologische boerderij hebben geselecteerd." De ooievaars hoeven immers niet ver weg om eten te zoeken want ze foerageren op het eigen land rondom de boerderij waar ze heel veel voedsel vinden. Straks als de jongen groot zijn, zijn ze in één keer weg. Dat vindt ze wel jammer. Waar gaan ze naar toe, komen ze terug en zijn het dan dezelfde ooievaars? "Je maakt er een eigen verhaal bij. Ik zou ze zeker missen als ze niet meer terugkomen!"

TOCH WEL BIJZONDER

We krijgen niet vaak een melding over een bever. Maar nu kwam er toch een vanaf het bedrijfsterrein van Smurfit Kappa (Parenco). De bewaking belde dat er een bever tussen de geparkeerde vrachtwagens lag en dat hij er niet gezond uitzag.

Meteen zijn wij er naar toe gereden en inderdaad lag er een jonge bever midden tussen de vrachtwagens. Hij was instabiel, tamelijk sloom en reageerde weinig. Direct hebben wij hem op kruiken gezet en ingeladen, vervolgens heeft een andere collega hem meteen doorgebracht naar Stichting Noach in Halle. We hopen dat hij daar weer opknapt en terug kan naar de natuur.

WIST JE DAT VOGELS DIE ZADEN ETEN OOK STEENTJES INSLIKKEN? WAAROM DOEN ZE DAT?

Veel vogels slikken hun zaden in z'n geheel door, zoals duiven, kippen, vinken en sijsjes. En nog veel andere vogels doen dat ook. Vogels hebben geen tanden en kunnen dus niet op hun eten kauwen. Ze gebruiken hiervoor ingeslikte stenen.

Vogels hebben twee magen: de kliermaag en de spiermaag. In de kliermaag worden maagsappen bij het voedsel toegevoegd die het voedsel voorwerpen. Daarna gaat het voedsel door naar de spiermaag. De spiermaag is een maag met

een heel gespierde wand die sterk kan samentrekken. In de spiermaag zitten de steentjes die de vogel opzettelijk heeft ingeslikt. Door het samentrekken van de spieren van de spiermaag, wordt het eten heen en weer geschuurd tussen de steentjes. Zo malen de scherpe steentjes het voedsel klein. Daarna wordt het voedsel naar de darmen gestuurd.

Als de steentjes versleten en niet meer scherp zijn, worden ze weer met de ontlasting uitgescheiden.

TRAINING AFGEROND

Voorlopig heeft de laatste groep vrijwilligers de training 'werken op de hoofdwegen' van Rijkswaterstaat afgerond. Daarmee hebben van al onze 46 vrijwilligers slechts drie medewerkers niet kunnen deelnemen, zij zullen op een later tijdstip de training volgen.

De training bevordert het veilig werken op onze drukke wegen en snelwegen. Binnen afzienbare tijd mag hulpverlening aan dieren hier alleen nog worden uitgevoerd door dierenambulances die hiervoor een vergunning hebben gekregen. Iedereen gefeliciteerd!!

KLIMKOE

Op een woensdagavond worden we gebeld door een voorbijganger: "Ik loop hier op de Wageningse berg bij het Fletcher hotel en er staat hier een koe." Het kostte een fractie van een seconde om te beseffen dat een koe - in tegenstel-

ling tot de Grebbeberg - niet op de Wageningse berg thuishoort en daarbovenop nog angstvallig dicht in de buurt was van provinciale wegen. Meteen legden we contact met de politie (landbouwhuisdieren zijn niet direct onze verantwoordelijkheid) en gingen we eropaf.

De koe in kwestie was een jonge Blaarkop die duidelijk niet in het bos hoorde. Om te zorgen dat ze niet op de tachtigkilometerweg zou belanden, bleven we in een cirkel om haar heen staan. We probeerden haar nog even vast te krijgen, maar ze liet zich niet koeienen. Al gauw kwam de politie en met hun hulp konden we via het oornummer van de koe

de eigenaar achterhalen. Die was echter een stukje weg, dus het kostte nog minstens drie kwartier tot hij er kon zijn. De koe was redelijk tot rust gekomen, dus zolang we om haar heen bleven staan, hoefden we eigenlijk niks te doen. Ondertussen was het al donker geworden. Toen de eigenaar er was, liet de koe zich probleemloos in de trailer laden. Het bleek haar eerste dag buiten te zijn in het gebied onderaan de berg en waarschijnlijk is ze ergens van geschrokken en door de omheining gebroken. Gelukkig is ze er goed vanaf gekomen en zijn er verder geen koeien aan de wandel gegaan. Deze klimkoe is inmiddels weer veilig thuis.

EEN DOTJE

Op een koude dag in het voorjaar kregen we een melding over een verzwakte jonge marter in Rhenen bij de militaire begraafplaats. Helaas had de melder geen mogelijkheid om hem op de parkeerplaats een kruikje te geven maar hij had hem wel lekker ingepakt zodat hij wat warmer lag. Toen wij kwamen hebben we hem direct een kruikje gegeven en meteen naar opvang Noach in Halle gebracht. Daar kwam er wat meer leven in dankzij de warmte.

Korte tijd later kregen we nog een bijzondere marter melding. Een bezorgde mevrouw had een marter onder haar bank in de woonkamer. Natuurlijk zijn we daar meteen naartoe gegaan, maar een zoektocht leverde niets op. We hebben geen marter gevonden, hopelijk heeft hij via dezelfde weg het huis weer verlaten.

HET KAN ECHT, MAAR WEL DANKZIJ DE CHIP

In Elst op een camping liep sinds de winter een kat rond, mager en schuw. De melder had al die tijd de zorg op zich genomen maar kon door omstandigheden de kat niet meer helpen. Wij werden gebeld om de kat op te halen. Na controle van de chip bleek

er gelukkig een registratie te zijn. De eigenaar werd gebeld. Die kon het bijna niet geloven want Belle, zoals de kat heet, bleek al 5,5 jaar spoorloos te zijn. Ondanks het zoeken en roepen van de eigenaar die destijds ook op de camping verbleef was Belle nergens te

vinden. Gelukkig konden we beiden weer herenigen en dat doet ons enorm goed.

We kunnen het niet genoeg zeggen: chip en registreer je kat, ook al is het een 'binnenkat'. Even de deur open en hij of zij glipt eruit. Zonder chip was Belle waarschijnlijk niet meer herenigd met haar baas, want er zullen weinig mensen zijn die dit na 5,5 jaar nog verwachten.

DONATEUR WORDEN OF EEN GIFT DOEN

Onze stichting heeft de Anbi status en is CBF erkend. Wanneer u donateur wordt of een gift doet aan Dierenambulance Nederrijn is dit fiscaal aftrekbaar. Meer informatie kunt u vinden op: <https://www.belastingdienst.nl/wps/wcm/connect/nl/aftrek-en-kortingen/content/verschil-periodieke-giften-gewone-giften>

Wilt u geen donateur worden, maar wel een gift doen dan kunt u uw donatie overmaken op: NL 91 ABNA 0501 6756 47 ten name van Stichting Dierenzorg Nederrijn.

Algemeen Nut
Beogende Instelling

ANBI

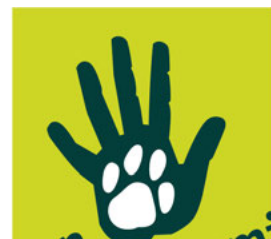
CBF
Erkend
Goed Doel

Gemeente Renkum

gemeente **Wageningen**

Dieren
bescherming

DNB GROEP
SOCIALE EN MAATSCHAPPELIJKE PUBLICATIES

AGTIE

ONZE PARTNERS

Dierenambulance Nederrijn	06-53871861
Dierenpolitie.....	144
Politie	0900-8844
Jachtopzichter gaat via het algemene nummer van de politie	
Algemeen alarmnummer	112
RijksWaterStaat	0800-8002
Amivedi (landelijk meldpunt vermiste en gevonden huisdieren)	
Renkum, Wageningen, Ede, Bennekom, Veenendaal	088-0064643
Rhenen, Achterberg, Elst (Utr.)	088-0063313

Tarieven per 1 januari 2023

Ambulanceritten

U kunt ons bellen voor taxiriten voor vervoer van uw dier naar bijvoorbeeld dierenarts, trimsalon of pension. Voor meer informatie, tarieven of een afspraak kunt u bellen met 0653871861

Rit Tarieven 2023 *

- Basis ritprijs € 40,00
- Postduiven € 10,00

Toeslagen op de basis ritprijs:

- Buiten de regio v.a. stadsgrens € 0,60
- Afleveren bij dierencrematorium Grebbehof € 10,00
- Faculteit diergeneeskunde in Utrecht € 75,00
- Schiphol Airport € 120,00
- Eindhoven Airport € 100,00

Administratiekosten indien men per factuur wil betalen € 7,50

Opmerking: afwijkende prijzen uitsluitend in overleg met coördinator of bestuur.

Overig

- verhuur van vangkooi, bench of petcaddy € 10,00 p/w
- aanbieden ter destructie
 - tot 25 kg € 15,00
 - vanaf 25 kg € 25,00

Tarieven zijn ook te vinden op onze website: www.dierenambulancenederrijn.nl of op aanvraag. Bel ons over wat de mogelijkheden zijn, we zoeken samen met u naar een oplossing.

* typefouten en tariefwijzigingen onder voorbehoud